

Mina Transversal Maria Teresa

Vallcebre

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Belians
Emplaçament: Carretera B-401 a l'interior del poble trencant a mà esquerra
direcció a Belians.
Alçada: 1190

Coordenades:

Latitud: 42.20041
Longitud: 1.81288
UTM Est (X): 401994
UTM Nord (Y): 4672710

Classificació

Número de fitxa: 08293-79
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 1953
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: No es pot accedir a l'interior de la mina. Abandonada.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08293A006000310000AS
Autor de la fitxa: Anna Junyent Traserra
Data de registre de la fitxa: dc., 20/05/2009 - 02:00

Descripció

És l'última mina que hi va haver en funcionament a Vallcebre. Avui dia encara es pot veure la bocamina però no s'hi pot accedir, ja que es va clausurar per temes de seguretat, un cop va haver tancat. La porta fa uns 2 metres d'ample per 2 d'alçada i està tapiada amb una paret arrebossada.

Observacions:

És l'única obertura de mina d'interior que es conserva a Vallcebre.

Història

Al segle XIX hi hagué la descoberta de carbó mineral a l'Alt Berguedà, però no va ser fins la dècada de 1930 que l'explotació minera va començar a prendre envergadura a la zona de Vallcebre. Les primeres mines de Vallcebre van ser les de Tumí, Maria i Conangle, l'explotació de les quals havia iniciat l'Ajuntament per evitar que els seus joves anessin a la guerra. Després de la guerra, a Vallcebre, l'empresa Serchs SA, filial de Carbones de Berga SA, es va fer càrrec de les mines i va reprendre la construcció del telefèric de Vallcebre al Collet (utilitzat fins el 1962). La mina o transversal Maria Teresa es va començar a obrir l'any 1953, però no va ser fins l'any 1955, quan es van començar a explotar les capes d'aquell indret. La runa que treien per fer la galeria va tancar la casa de cal Parcer, no sense abans arribar a un acord amb els anteriors propietaris. Durant l'any 1958 s'electrificà la mina; deixaren de treure les vagonetes a força d'animals i es donà un nou impuls en aquell sector. L'any 1961 es va mecanitzar l'explotació amb un "ARIETE". A principis dels anys 60 es van edificar nous pisos per allotjar els miners i un economat, que funcionà fins el 1971. El dia 1 de desembre de 1962 la Societat deixà de ser Serchs SA, per passar a dir-se Carbones de Berga SA. A inicis dels anys 70 aquesta mina va comunicar amb la de Sant Josep i la del Collet, fent-ne augmentar la seva importància. El carbó s'extreia per qualsevol de les obertures a partir d'una complexa xarxa subterrània de plans incinats, on els miners podien fer un itinerari interior de 20 km. Després del seu tancament, i durant uns anys, es van plantar xampinyons a l'interior de la mina. Avui en dia, està sense ús perquè hi ha la porta tapiada. De fet, l'obertura del Transversal Maria Teresa explica el creixement del nucli de Vallcebre; a inicis dels anys 60 del segle XX, s'extreien més de 100.000 t de carbó i cada dia hi entraven a treballar prop de 500 treballadors.

Bibliografia

AAVV (2003). Terra de carbó: Cercs, fígols, Vallcebre, Saldes i Guardiola de Berguedà. Zenobita Edicions.

ORIOLA, Josep i SOLER, Ramon (1997). Relliu fotogràfic de les mines del Berguedà. Berimprès SL.

PICAS, Josep i PRAT, Antònia (2004). Els telefèrics de carbó: Saldes i Vallcebre. Zenobita Edicions.

